

# Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Douăzeci

## *A doua nenorocire – Partea a șaptea – Ezechiel*

Jeff Pippenger

2026-07-29

Este o înțelegere biblică acceptabilă să-l identificăm pe prorocul Ezechiel ca fiind în vârstă de treizeci de ani în versetele sale de deschidere.

Și s-a întâmplat în anul al treizecilea, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, pe când eram între cei duși în robie lângă râul Chebar, că s-au deschis cerurile și am văzut vedenii ale lui Dumnezeu. În ziua a cincea a lunii, care era anul al cincilea al robiei împăratului Ioiachin, cuvântul Domnului a venit în chip lămurit la Ezechiel, preotul, fiul lui Buzi, în țara haldeenilor, lângă râul Chebar; și mâna Domnului era acolo peste el. Ezechiel 1:1–3.

Unii cred că „al treizecilea an” se bazează pe un anumit ciclu jubiliar, care a început cu împăratul Iosia și s-a încheiat cu versetul unu al capitolului patruzeci.

În al douăzeci și cincilea an al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, în al paisprezecelea an după ce cetatea a fost lovită, chiar în aceeași zi mâna Domnului a fost peste mine și m-a dus acolo. Ezechiel 40:1.

Cronologii biblici datează versetul întâi al capitolului patruzeci fie la 28 aprilie, fie la 22 octombrie 573 î.Hr. Toți profeții identifică zilele de pe urmă, astfel încât data de toamnă, 22 octombrie 573 î.Hr., este data omega a unei linii care a început cu cincizeci de ani mai înainte, în ceea ce este numit „Marele Paște al lui Iosia”, la 5 mai 622 î.Hr.

Numărul treizeci este un simbol al preoților, care trebuiau să aibă treizeci de ani când începeau să slujească. Fie că versetele unu până la trei din Ezechiel unu identifică vârsta lui Ezechiel ca fiind de treizeci de ani, fie doar ca simbol al unui preot, el ar fi, de asemenea, reprezentat ca având treizeci de ani. Dacă cei treizeci de ani din versetul unu sunt, așa cum cred alții, reprezentând al treizecilea an de la Marele Paște al lui Iosia din 622 î.Hr., implicațiile profetice rămân tot aceleași.

Iosia înseamnă „temelie”, iar marele său Paște a început o perioadă de jubileu care s-a încheiat la 22 octombrie, în Ziua Ispășirii, în anul 573 î.Hr. „Linia jubileului” de la Iosia până la 22 octombrie se aliniază cu istoria anilor 1840–1844. Temeliile anului 1840 au fost reprezentate de regele Iosia și, de asemenea, de Iosia Litch. Ziua de 22 octombrie a fost reprezentată prin sunarea cornului trâmbiței de jubileu împreună cu cornul Zilei Ispășirii.

Și să-ți numeri șapte sabate de ani, de șapte ori câte șapte ani; iar vremea celor șapte sabate de ani să-ți fie de patruzeci și nouă de ani. Apoi să faci să răsunе trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea; în ziua ispășirii să faceți să răsunе trâmbița în toată țara voastră. Leviticul 25:8, 9.

Ezechiel este așezat în cadrul liniei Jubileului, de la împăratul Iosia până la 22 octombrie, o linie care reprezintă primul și al doilea înger din Apocalipsa zece, din 1840 până în 1844. Ezechiel îi reprezintă pe milleriți ai primului și celui de-al doilea înger și pe cei o sută patruzeci și patru de mii ai celui de-al treilea înger. Ezechiel reprezintă preoția celor o sută patruzeci și patru de mii, însă atributul său profetic principal este acela că este un profet.

## **Profet, Preot și Împărat**

Există trei personaje biblice care au început să slujească la vârsta de treizeci de ani. Împreună cu Ezechiel au fost David și Iosif. Deoarece toți au început să slujească la vârsta de treizeci de ani, toți sunt preoți. David este un simbol al împăratului, Iosif este preotul, iar Ezechiel este profetul în împărăția întreită a slavei, alcătuită dintr-un profet, un preot și un împărat.

Oricum l-am putea aplica pe profetul Ezechiel ca simbol, el este preot; iar când este aplicat în linia jubileului de la Iosia până la 22 octombrie, Ezechiel este un preot care ar reprezenta un preot în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este prefigurat prin istoria din 1840 până în 1844 și prin împăratul Iosia până la 22 octombrie 573 î.Hr.

## **Douăzeci și doi**

Biblia arată limpede că Ezechiel a slujit timp de douăzeci și doi de ani. „Douăzeci și doi” este un simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt stindardul Divinității unite cu umanitatea. În istoria reprezentată de la Paștele lui Iosia până la celebrarea Jubileului din 22 octombrie a capitolului patruzeci, Paștele lui Iosia a prefigurat lucrarea lui Josiah Litch din 1838 și 1840. Acea lucrare a constatat în prezentarea profețiilor de timp ale primei și celei de-a doua vai. Acum se poate vedea că profeția primei și celei de-a doua vai este mult mai vastă decât au recunoscut pionierii.

Ezechiel, ca profet biblic, indică în scrierile sale date mai precise decât oricare alt autor biblic.

Ezechiel este omega principiului unei zile echivalente cu un an în profeția biblică. În cartea Numeri, mențiunea alpha a principiului zi-an este reprezentată la prima răzvrătire de la Cades, care a adus patruzeci de ani de rătăcire în pustie. Ultima răzvrătire, sau omega, este reprezentată de Ezechiel în capitolul patru, pe când Ierusalimul este nimicit.

## **Alfa**

După numărul zilelor în care ați iscodit țara, și anume patruzeci de zile, pentru fiecare zi câte un an, vă veți purta nelegiuirile, patruzeci de ani, și veți cunoaște încălcarea făgăduinței Mele. Eu, Domnul, am spus: cu adevărat așa voi face întregii acestei adunări rele, care s-au strâns împotriva Mea: în acest pustiu vor fi nimiciți și acolo vor muri. Numeri 14:34, 35.

## **Omega**

Culcă-te și pe partea ta stângă și pune asupra ei nelegiuirea casei lui Israel; după numărul zilelor în care vei sta culcat pe ea, le vei purta nelegiuirea. Căci Eu am pus asupra ta anii nelegiurii lor, după numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel vei purta nelegiuirea casei lui Israel. Și când le vei fi împlinit, culcă-te din nou pe partea ta dreaptă și vei purta nelegiuirea

casei lui Iuda patruzeci de zile: ți-am rânduit fiecare zi pentru un an. De aceea, îți vei îndrepta fața spre asediul Ierusalimului, brațul tău va fi descoperit și vei proroci împotriva lui. Ezechiel 4:4-7.

Kadeșul și distrugerea Ierusalimului reprezintă răzvrătirea alfa și omega, reprezentând principiul „o zi pentru un an”. „Principiul unei zile pentru un an” a fost regula principală a milleriților și în istoria dintre 1840 și 1844, așa cum este prefigurată în linia Jubileului, de la împăratul Iosia până la 22 octombrie. Ezechiel prezintă mai multe date decât oricare alt profet. În cadrul datărilor din Ezechiel, este identificată linia Jubileului, legând în mod direct mărturia lui Ezechiel de istoria primului și a celui de-al doilea înger, iar apoi de istoria celui de-al treilea înger.

De-a lungul „liniei Jubileului”, Ezechiel stă culcat pe o parte timp de trei sute nouăzeci de zile, apoi pe cealaltă parte timp de patruzeci de zile. „Patru sute treizeci” este un simbol al vechilor și noilor legăminte, căci promisiunea legământului făcută lui Avram cu privire la patru sute de ani de robie în Egipt și-a găsit al doilea martor în cei treizeci de ani ai apostolului Pavel. Împreună, Avram, (mai târziu Avraam) al „vechiului”, și Saul, (mai târziu Pavel) al „noului”, și-au unit mărturiile pentru a statornici patru sute treizeci de ani ca simbol al legământului veșnic. „Trei sute nouăzeci de zile” „vei purta nelegiuirea casei lui Israel.” „Și” „vei purta nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile.” Împreună, partea dreaptă și partea stângă sunt egale cu Avram și Pavel.

Legământul s-a întemeiat întotdeauna pe ascultare sau neascultare — viață sau moarte. Principiul zi-an în istoria millerită a fost o chestiune de viață sau de moarte, iar această istorie a fost vestită de primul înger ca Evanghelia veșnică. „Evanghelia” este o chestiune de viață sau de moarte, iar chestiunea de probă de viață sau de moarte din istoria millerită a fost așezată în contextul principiului potrivit căruia o zi echivalează cu un an. Predicția care a dat putere soliei primului înger a fost profeția celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile a celui de-al doilea vai. În cadrul celor trei sute nouăzeci de zile în care Ezechiel a stat culcat pe partea sa stângă se află o ilustrație a profeției timpului de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile a celui de-al doilea vai. Este nevoie de discernământ profetic pentru a împărți corect profeția, dar aceasta nu este nimic mai puțin decât lucrarea continuă a Leului din seminția lui Iuda, care desigilează solia strigătului de la miezul nopții.

Sustin că Ezechiel trebuie privit ca un simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, dar în primul rând ca un simbol al darului Spiritului Profetic, fie reprezentat ca o manifestare a unui profet din zilele de pe urmă, fie ca o manifestare a poporului legământului care înțelege principiul metodologiei „linie peste linie”.

Susțin că lumina lui Ezechiel asupra profeției celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile se aliniază cu omul cu peria pentru praf care aruncă nestematele în cufărul mai mare.

Susțin că lumina din Ezechiel este un element esențial al mesajului de încheiere, atunci când templul este terminat.

Ezechiel se află la 22 octombrie în versetul întâi al capitolului patruzeci, și acolo îi este dată lui Ezechiel viziunea templului viitor. Templul acela este templul celor o sută patruzeci și patru de

mii, ai cărui număr Ezechiel este un simbol. Grupul acela va fi trecut prin două teste înainte de a ajunge la al treilea și la testul decisiv. Ezechiel este înfățișat ca primindu-și lumina în templu, și, prin urmare, lumina pe care o produce ca simbol reprezintă lumina care vine atunci când poporul lui Dumnezeu intră în Locul Preasfânt, în armonie cu Daniel capitolul zece.

Lumina Descoperirii lui Isus Hristos, care este desigilată, este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă.

Și mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este neprihănit să trăiască și mai departe în neprihănire; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.” Apocalipsa 22:10, 11.

„Vremea este aproape” chiar înainte ca timpul de probă să se încheie în versetul unsprezece, iar Descoperirea lui Isus Hristos este, așadar, desigilată în acel timp, căci „vremea este aproape”.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin îngerul Său robului Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și despre toate lucrurile pe care le-a văzut. Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc cele scrise în ea, căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:1–3.

Timpul de probă se încheie pentru adventismul de ziua a șaptea laodiceean la legea duminicală, iar adventismul este reprezentat ca Ierusalimul în capitolul nouă din Ezechiel. Acolo, cei care suspină și strigă din pricina urâciunilor săvârșite în țară și în biserică primesc sigiliul. Sigilarea are loc când vânturile de răsărit ale islamului mânia neamurile, chiar înainte ca timpul de probă să se încheie. În capitolul opt din Ezechiel, cele patru generații ale adventismului se încheie cu a patra generație, simbolizată prin cei douăzeci și cinci de conducători care se pleacă înaintea soarelui.

Acea viziune a fost dată în mod simbolic cu o zi înainte de legea duminicală, sau chiar înainte de încheierea timpului de probă, așa cum este reprezentat prin șase, șase, șase.

Și s-a întâmplat că, în anul al șaselea, în luna a șasea, în ziua a cincea a lunii, pe când ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut acolo peste mine. Atunci am privit, și iată, un chip ca înfățișarea focului: de la înfățișarea coapselor Lui în jos, foc; și de la coapsele Lui în sus, ca înfățișarea strălucirii, ca culoarea chihlimbarului. Și El a întins forma unei mâini și m-a apucat de o şuviță a capului meu; iar duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a adus, în vedenii dumnezeiești, la Ierusalim, la intrarea porții dinăuntru, care dă spre miazănoapte, unde era locul chipului geloziei, care provoacă gelozia. Și, iată, slava Dumnezeului lui Israel era acolo, potrivit vedeniei pe care o văzusem în câmpie. Ezechiel 8:1–4.

Viziunea din anul al șaselea, luna a șasea și ziua a cincea a venit chiar înainte de „666”, un simbol al legii duminicale, când timpul de probă se încheie pentru adventismul laodiceean. Acea viziune era „după vederea” pe care Ezechiel „o văzuse în câmpie”. Viziunea pe care a văzut-o în câmpie se găsește mai înainte, în capitolul trei.

Atunci m-am sculat și am ieșit în câmpie; și, iată, slava Domnului stătea acolo, asemenea slavei pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ. Ezechiel 3:23.

Viziunea „câmpiei”, care a fost viziunea din anul al șaselea, luna a șasea și ziua a cincea, era viziunea pe care Ezechiel o văzuse mai înainte la râul Chebar.

Și s-a întâmplat, în al trezecilea an, în luna a patra, în a cincea zi a lunii, pe când eram între cei duși în robie, lângă râul Chebar, că s-au deschis cerurile și am văzut vedenii ale lui Dumnezeu. Ezechiel 1:1.

„Viziunile lui Dumnezeu” pe care Ezechiel „le-a văzut” lângă râul Chebar au fost viziunea câmpiei, care a fost totodată și viziunea din Ezechiel, capitolele opt până la unsprezece. Aceste viziuni au fost prezentate în contextul în care Ezechiel privea în sanctuar, unde se împlinește viziunea „marah”, ca într-o oglindă, din capitolul zece. Ezechiel îi reprezintă pe aceia care se împărtășesc din lumina profetică ce radiază din Locul Preasfânt, pe măsură ce Apocalipsa lui Isus Hristos este adusă la lumină chiar înainte de încheierea timpului de probă.

Când identificăm linia Jubileului a regelui Iosia, care începe cu Paștele și se încheie la 22 octombrie, identificăm simbolul sărbătorilor de primăvară și al sărbătorilor de toamnă, așa cum sunt prezentate în Leviticul douăzeci și trei. Acolo, sărbătorile de primăvară și de toamnă sunt prezentate în câte douăzeci și două de versete fiecare, tot așa cum slujirea lui Ezechiel a fost de douăzeci și doi de ani. A-l alinia pe Ezechiel în al trezecilea an al liniei Jubileului face posibil ca nașterea lui Ezechiel să se alinieze cu redeșteptarea lui Iosia. Dacă el avea treizeci de ani în al trezecilea an al ciclului Jubileului, atunci Ezechiel s-ar fi născut la reforma lui Iosia.

Ezechiel este un simbol al acelora care, prin credință, intră în Locul Preasfânt. Odată ajunși acolo, ei văd roțile în mijlocul roților, reprezentând jocul complex al interacțiunilor omenești. Ca și în cazul lui Ioan din capitolul zece al Apocalipsei, Ezechiel îi reprezintă pe Milleriți, dar mai direct pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Profeția sa paralelă de timp, de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, ilustrează judecata finală a adventismului laodicean prin distrugerea Ierusalimului și include enigma lui treizeci și opt și patruzeci.

Acesta include simbolismul celor patru sute treizeci de ani.

Ea include perioada de patru ani reprezentată de intervalele 1333–1337, 1449–1453 și 1840–1844.

Vom începe tratarea acestui subiect de cea mai mare importanță în articolul următor.

„În viziunile date lui Isaia, lui Ezechiel și lui Ioan vedem cât de strâns este legat cerul de evenimentele care au loc pe pământ și cât de mare este grija lui Dumnezeu pentru aceia care Îi sunt credincioși.” Testimonies, volumul 5, 753.

„Hristos Însuși era Domnul templului. Când avea să-l părăsească, slava lui urma să se depărteze — acea slavă odinioară vizibilă în sfânta sfintelor, deasupra capacului ispășirii, unde marele preot intra numai o dată pe an, în marea zi a ispășirii, cu sângele victimei înjunghiate (preînchipuind sângele Fiului lui Dumnezeu vărsat pentru păcatele lumii) și îl stropea asupra altarului. Aceasta era Șekina, pavilionul vizibil al lui Iehova.”

„Aceasta era slava care i-a fost descoperită lui Isaia, când spune: «În anul morții împăratului Ozia am văzut și pe Domnul șezând pe un tron, înalt și ridicat, și poalele mantiei Lui umpleau Templul» [Isaia 6:1–8 citat].” Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, volumul 4, 1139.

„Viziunea dată lui Isaia reprezintă starea poporului lui Dumnezeu în zilele din urmă. Ei au privilegiul de a vedea prin credință lucrarea care înaintează în sanctuarul ceresc. «Și Templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer, și s-a văzut în Templul Lui chivotul legământului Său.» Privind prin credință în Locul Preasfânt și văzând lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc, ei înțeleg că sunt un popor cu buze necurate, — un popor ale cărui buze au rostit adesea deșertăciuni și ale cărui talente nu au fost sfințite și folosite spre slava lui Dumnezeu. Pe bună dreptate pot ei să deznădăjduiască atunci când își compară propria slăbiciune și nevrednicie cu curăția și frumusețea caracterului slăvit al lui Hristos. Dar dacă ei, asemenea lui Isaia, vor primi impresia pe care Domnul dorește să o facă asupra inimii, dacă își vor smeri sufletele înaintea lui Dumnezeu, există nădejde pentru ei. Curcubeul făgăduinței este deasupra tronului, iar lucrarea săvârșită pentru Isaia va fi împlinită în ei. Dumnezeu va răspunde cererilor care se înalță dintr-o inimă zdrobită.”

„Scopul acestei mari și solemne lucrări a lui Dumnezeu este să adune snopii pentru grâнарul ceresc; căci pământul trebuie să fie umplut de slava Domnului. Atunci nimeni să nu se descurajeze văzând nelegiuirea care predomină și auzind limbajul care vine de pe buze necurate. Când puterile întunericului se așază în șir de bătaie împotriva poporului lui Dumnezeu; când Satana își va strânge forțele pentru ultimul mare conflict și puterea lui va părea mare și aproape copleșitoare, vederea limpede a slavei divine, a tronului înalt și înălțat, boltit de curcubeul făgăduinței, va aduce mângâiere, asigurare și pace.” Review and Herald, 22 decembrie 1896.

„Pe malurile râului Chebar, Ezechiel a văzut un vârtej care părea să vină de la miazănoapte, «un nor mare și un foc care se învârtea în sine, și o strălucire era împrejurul lui, iar din mijlocul lui ceva ca înfățișarea chihlimbarului». Un număr de roți, întretându-se una pe alta, erau mișcate de patru făpturi vii. Mult deasupra tuturor acestora «era asemănarea unui tron, la vedere ca o piatră de safir; și pe asemănarea tronului era o asemănare, la vedere ca un om, sus deasupra lui». «Și în heruvimi se vedea chipul unei mâini de om sub aripile lor.» Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Roțile erau atât de complicate în alcătuirea lor, încât la prima vedere păreau să fie în încurcătură; dar se mișcau în desăvârșită armonie. Ființe cerești, susținute și călăuzite de mâna de sub aripile heruvimilor, puneau în mișcare aceste roți; deasupra lor, pe tronul de safir, era Cel Veșnic; iar împrejurul tronului era un curcubeu, emblema milei divine.”

„Așa cum complicațiile asemănătoare roților erau sub călăuzirea mâinii de sub aripile heruvimilor, tot astfel jocul complicat al evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptei și al tumultului națiunilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor încă mai călăuzește treburile pământului.

„Istoria națiunilor care, una după alta, au ocupat timpul și locul ce le-au fost rânduite, dând fără să știe mărturie adevărului al cărui înțeles ele însele nu-l cunoșteau, ne vorbește. Fiecărei națiuni și fiecărui individ de astăzi, Dumnezeu i-a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi, oamenii și națiunile sunt măsurati cu firul cu plumb din mâna Aceluia care nu greșeste

niciodată. Toți își hotărăsc destinul prin propria lor alegere, iar Dumnezeu stăpânește peste toate pentru împlinirea planurilor Sale.

„Istoria pe care marele EU SUNT a trasat-o în Cuvântul Său, unind verigă după verigă în lanțul profetic, din veșnicia trecutului până în veșnicia viitorului, ne spune unde ne aflăm astăzi în succesiunea veacurilor și ce poate fi așteptat în timpul ce va veni. Tot ceea ce profeția a prezis că avea să se împlinească, până în vremea de față, a fost consemnat pe paginile istoriei, și putem fi încredințați că tot ceea ce urmează încă să vină se va împlini la vremea sa.” Educație, 178.